

Szanowni Czytelnicy, Plantatorzy buraka cukrowego

W dniu 2 kwietnia 2019 r. odbył się Krajowy Zjazd Delegatów KZPBC, podczas którego podsumowaliśmy czteroletnią kadencję, wybraliśmy nowe władze Związku, ale przede wszystkim wypracowaliśmy priorytety i kierunki działań na następne lata.

Pracujemy w bardzo trudnych czasach, w których szacunek dla rolników, dla naszej ciężkiej pracy niestety nie jest w modzie. Rentowność rolnictwa jest coraz gorsza, mimo coraz większej wydajności. Musimy zatem kontynuować naszą pracę w celu poprawy dochodowości z uprawy buraków cukrowych. Musimy ulepszać porozumienia branżowe i umowy kontraktacji. Każdy element jest ważny, ponieważ wpływa na ostateczne rozliczenie i zapłatę za surowiec. Należy walczyć o jak najwyższą cenę za buraki, nie zapominając o wielu częściach składowych, jak premie za zwartość cukru, rekompensata za wczesne i późne dostawy czy koszty logistyki.

W tym zakresie ważna jest współpraca z producentami cukru. Współpraca na zasadach partnerskich, gdzie kluczową rolę odgrywa wzajemne zrozumienie. Istotna jest również współpraca z polską i unijną administracją. Dzisiaj otoczenie rynkowe nie sprzyja rozwojowi naszego sektora, bardzo niskie ceny cukru hamują nasz potencjał. Władze muszą wziąć odpowiedzialność za tę złą sytuację, bowiem to decyzje polityczne zniszczyły równowagę na rynku. Potrzebne są instrumenty wsparcia rynkowego, narzędzia, które będą minimalizowały skutki sytuacji kryzysowych, zarówno tych, które są konsekwencją wpływu rynku globalnego, jak i zawirowań pogodowych. Konieczne są również skuteczne rozwiązania prawne wzmacniające pozycję przetargową organizacji reprezentujących plantatorów.

W naszych uwarunkowaniach musimy zrobić wszystko, żeby po 2020 roku funkcjonowała płatność do buraków cukrowych. Bez tych dopłat nie byłoby 240 tysięcy hektarów buraka, nie byłoby

produkcji cukru przekraczającej 2 miliony ton. Na poprawę warunków na rynku cukru możemy czekać jeszcze kilka lat. Mówię jedynie o poprawie, ponieważ na wysokie ceny cukru, jakie obowiązywały jeszcze kilka lat temu, nie mamy co liczyć. Jeżeli nie będzie dopłat do produkcji buraków, to obawiam się, że część cukrowni może podzielić los Strzyżowa, a wtedy znikną niektóre rejony plantacyjne. Powtarzam jeszcze raz – musimy mieć płatności powiązane z produkcją i do tego będę usilnie dążył.

Polityka dzisiaj odpowiedzialna jest również za dostępne narzędzia do produkcji. Odnoszę się w szczególności do sytuacji ze środkami ochrony roślin. Trend jest wyniszczający, w 2018 r. na każde 10 substancji czynnych do wycofania przeznaczono 7! Ta skala niestety będzie się utrzymywała, gdyż większość substancji przechodzi obecnie cykliczną ocenę. Będziemy walczyć o dostępność jak największej liczby tych substancji, ale jednocześnie musimy wyprzedzać decyzje polityczne. Musimy szerzej współpracować z naukowcami i producentami środków ochrony roślin, szukać możliwych rozwiązań, tak żeby uprawa buraków się rozwijała.

Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego musi być silną i szanowaną organizacją! Wszyscy musimy mówić jednym głosem, żeby skutecznie bronić pozycji plantatorów i przyczyniać się do wzrostu dochodowości z naszej uprawy. Siła Związku, organizacji, która reprezentuje plantatorów z całego kraju, tkwi właśnie w jego jedności oraz determinacji do osiągnięcia założonych celów. Silny Krajowy Związek to silne organizacje w regionie, silne Związki Regionalne to silny Związek Krajowy!

Życzę Państwu pełnych radości i spokoju Świąt Wielkiej Nocy, wypełnionych nadzieją budzącą się do życia wiosny.

Krzysztof Nykiel

Prezes Zarządu Głównego KZPBC